

ROMANIA
CURTEA DE APEL PLOIESTI
SECTIA COMERCIALA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIVI FISCAL -

DOSAR NR.

DECIZIA NR.1720

Ședința publică din data de 16 mai 2006 2006

Președinte-

Judecători-

Preda

Grefier-

Pe rol fiind soluționarea recursurilor formulate de reclamantul D.G.F.P. Buzau, jud. Buzau și pârâta D.G.F.P. Buzau, jud. Buzau împotriva sentinței nr. 41 din 23.01.2006 pronunțată de Tribunalul Buzau.

Recursul declarat de reclamant este timbrat cu taxa judiciară de timbru în suma de 2 ron conform chitanței nr 146462/2006 și timbru judiciar de 0,30 ron, iar recursul declarat de pârâta este scutit de plata taxei de timbru.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns recurentul reclamant reprezentat de avocat, lipsind recurenta pârâta.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Avocat, arată că nu mai au cereri de formulat, iar curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Avocat, având cuvântul pentru recurentul reclamant, arată că acesta nu se face vinovat de plata dobânzilor și penalităților calculate de Biroul Vamal Bors, întrucât potrivit Decretului 2397/6.10.2000 aceasta avea obligația să se întocmească actul constatator conform art.155 al. 2 din HG 1114/2001 în termen de 6 luni și nu de 3 ani și 6 luni. Instanța de fond a admis numai în parte contestația, nepronunțându-se asupra capătului de cerere privitor la abandonarea bunurilor în favoarea statului conform art. 165 al. 1, lit g din codul vamal, care prevede că datoria vamală se poate stinge și prin abandonarea marfurilor în favoarea statului. Biroul vamal Bors nu a răspuns la notificarea trimisă de recurent la 20.04.2005 prin care solicita să i se comunice locul și data unde să se prezinte cu autoturismul în vederea abandonării.

Solicita admiterea recursului, casarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță iar în subsidiar admiterea recursului, modificarea sentinței și admiterea contestației așa cum a fost formulată.

Cu privire la recursul declarat de pârâta DGFP solicită respingerea recursului ca nefondat. Nu solicită cheltuieli de judecată.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, reține următoarele:

Prin acțiunea de contencios fiscal înregistrată la Tribunalul Buzău, reclamantul a solicitat în contradictoriu cu D.G.F.P. Buzău, ca prin sentința ce se va pronunța să se anuleze Decizia, prin care pârâta i-a respins contestația formulată împotriva actului constatator, a proceselor verbale și a înștiințării de plată, emise de Biroul Vamal Borș, privind taxe vamale accize și T.V.A. suplimentar stabilite pentru un autoturism marca Opel Vectra - A serie șasiu WOOL0000 87 N 1184733.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că a introdus în țară autoturismul cu caracteristicile menționate anterior la data de , prin Vama Borș, întocmindu-se D.V.T. de către organele vamale, după care s-a prezentat la Biroul Vamal Buzău, după expirarea termenului legal de tranzit, fiind sfătuit de funcționarul să nu mai plătească datoriile vamale, deoarece nu are nici o responsabilitate de a le achita, dacă autoturismul nu poate fi înmatriculat.

A învederat petiționarul că după aproximativ patru ani a primit prin corespondență procesul verbal de contravenție nr. , prin care a fost sancționat că nu a respectat termenele, obligațiile și condițiile pentru încheierea regimului de tranzit, calculându-se în sarcina lui drepturi vamale suplimentare pe care le-a contestat însă prin decizia nr. , pârâta D.G.F.P. Buzău i-a respins contestația.

Prin întâmpinarea formulată în temeiul art. 115 și art. 118 C.pr.civilă, pârâta D.G.F.P. Buzău a solicitat respingerea acțiunii întrucât reclamantul a încălcat disp. art. 164 din H.G. nr. 626/1997, privind Codul vamal, neîncheind regimul de tranzit vamal pentru autoturism în termenul legal, așa încât în mod corect Biroul Vamal Borș a stabilit obligațiile vamale, dobânzi și penalități, ca urmare a întârzierii plății sumelor datorate statului cu titlu de taxe vamale.

După administrarea probatoriilor cu înscrisuri prin sentința nr. 41 din 23.01.2006, Tribunalul Buzău a admis, în parte acțiunea de contencios administrativ, a anulat în parte , emisă de intimata D.G.F.P. Buzău și actul administrativ subsecvent, exonerând petiționarul de a achita dobânzi și penalități de întârziere, menținând decizia pentru sumele de , taxe vamale, - accize și - T.V.A.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut că prin D.V.T. , contestatorul a introdus în țară un autoturism pentru care avea obligația să plătească taxe vamale până la expirarea termenului legal de tranzit de care luase cunoștință de la Biroul Vamal Borș, însă, ulterior Biroul Vamal Buzău unde s-a prezentat pentru finalizarea actelor l-a informat că autoturismul nu poate fi înmatriculat și că nu are obligația de a plăti drepturi vamale, însă din procesul verbal de contravenție același Birou Vamal Buzău l-a amendat cu , pentru că reclamantul nu și-a îndeplinit obligațiile vamale, iar Biroul Vamal Borș a procedat la calcularea drepturilor vamale, a dobânzilor și a penalităților de întârziere în sarcina petiționarului.

A mai constatat prima instanță că reclamantul s-a adresat D.G.F.P. Buzău cu contestație împotriva acestor măsuri, însă aceasta a fost respinsă prin decizia nr.

Tribunalul Buzău a apreciat că datoria vamală a reclamantului a luat naștere potrivit art. 144 (1) lit. b, iar la data expirării termenului de 15 zile, conform art. 155 (2) din H.G. 626/1997, Biroul Vamal Borș avea obligația imperativă de a întocmi actele constatatoare și de a executa garanția S.C. ROM-TRANS S.A. la data respectivă, astfel că nu s-ar mai fi calculat majorări, dobânzi și penalități de întârziere în valoare de ..., așa încât valoarea reală a autoturismului ar fi acoperit debitul inițial de ..., constituit din taxe vamale și accize.

S-a mai constatat că, potrivit Decretului 2327/2000 Biroul Vamal Borș avea obligația să întocmească actul constatator conform art. 155 al. 2 din H.G. 1114/2001 într-un termen mai scurt de șase luni și nu de 3 ani și 6 luni, iar în situația în care nu primea exemplarul nr. 5 al documentului T 1 în maxim 60 de zile de la data emiterii trebuia să se adreseze în scris principalului obligat în scopul obținerii informațiilor privind încheierea operațiunilor de tranzit, adică S.C. ROM-TRANS S.A., care i-a garantat operațiunea până la destinație, reclamantul nefăcându-se vinovat de acumularea dobânzilor și penalităților stabilite de Biroul Vamal Borș prin actul constatator nr. 2327/2000, motiv pentru care acțiunea a fost admisă în parte, cum s-a arătat anterior.

Impotriva acestei sentințe au declarat recurs ambele părți.

Reclamantul a criticat sentința pentru nelegalitate și netemeinicie, susținând că nu se face vinovat de plata dobânzilor și penalităților calculate de Biroul Vamal Borș, întrucât potrivit D. 2397/2000, acesta avea obligația de a întocmi actul constatator, conform art. 155 al. 2 din H.G. 1114/2001, într-un termen mai scurt de 6 luni și nu de 3 ani și 6 luni cum s-a procedat.

S-a arătat că dacă se respecta acest termen se executa garanția S.C. ROM-TRANS S.A., la data respectivă nu s-ar mai fi constatat majorări, dobânzi și penalități, recurentul reclamant fiind indus în eroare de informațiile greșit furnizate de lucrătorul vamal ..., care nu a fost sancționat pentru acest motiv și nu mai lucrează în sistem.

Recurentul a susținut că pe D.V.T. nu este înscris liberul de vamă și că sunt aplicabile prey. art. 165 al. 1 lit. g din Legea nr. 141/1997, privind abandonarea bunului în favoarea statului.

Recurenta D.G.F.P. Buzău, a criticat hotărârea pentru nelegalitate și netemeinicie, considerând că în mod greșit prima instanță a exonerat petentul de plata dobânzilor și penalităților de întârziere stabilite de Biroul Vamal Borș, apreciind eronat că acesta nu se face vinovat de acumularea sumelor, în condițiile în care termenul pentru încheierea regimului de tranzit vamal a unui autovehicul este stabilit de art. 164 din H.G. nr. 626/1997, privind Codul vamal, termen pe care petentul nu l-a respectat, așa încât toate sumele calculate de Biroul Vamal Borș în sarcina acestuia sunt corecte.

Analizând sentința recurată prin prisma motivelor de recurs, ținând cont de actele și lucrările dosarului, precum și de dispozițiile legale incidente, Curtea constată că nu este afectată legalitatea și temeinicia acesteia, după cum se va arăta în continuare.

Cu privire la recursul reclamantului se reține următoarele:

Recurentul reclamant critică în mod greșit sentința pentru nelegalitate și netemeinicie în privința dobânzilor, majorărilor și penalităților de întârziere,

calculate în sarcina sa de Biroul Vamal Borș prin actele administrativ fiscale contestate, deoarece a fost exonerat de plata acestora.

Sușinerea recurentului de a se aplica disp. art. 165 al. 1 lit. a din Legea nr. 141/1997, privind abandonarea bunului (autoturismului Vectra) în favoarea statului, pentru stingerea datoriei nu a fost formulată la instanța de fond, așa încât curtea de apel, ca instanță de recurs nu se poate pronunța asupra cererilor noi ce vizează fondul cauzei, făcute pentru prima dată în această cale de atac, criticile recurentului fiind, în concluzie nefondate.

Cu privire la recursul pârâtei D.G.F.P. Buzău, se reține următoarele:

Este adevărat că termenul de încheiere a regimului de tranzit vamal este stabilit de lege, însă nu este mai puțin adevărat că autoritățile vamale nu și-au respectat propriile obligații legale de a lua în termen util măsurile prevăzute pentru depășirea acestui termen, încălcând prev. art. 155 al. 2 din H.G. 1114/2001.

În aceste condiții, în mod corect prima instanță a apreciat că recurentul reclamant nu poate fi sancționat pentru întârzierea plății unei obligații legale, despre care nu a fost înștiințat în timp util, ci cu mare întârziere, adică după trei ani și jumătate de la introducerea autoturismului în țară.

Constatând că sentința atacată nu este afectată de nici unul din motivele de casare sau de modificare prev. de art. 304 C.pr.civilă, în baza disp. art. 312 al. 1 Curtea va respinge ambele recursuri ca nefondate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge ca nefondate recursurile declarate de reclamantul și de pârâta, împotriva sentinței nr. 41 din 23 ianuarie 2006 a Tribunalului Buzău.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 16 mai 2006.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTORI,

GREIER,

P.P.F./P.M.D.